

Tin Lành Theo Ma-thi-ơ (34)

Ma-thi-ơ 7:1 – 6

Xét Đoán Và Nhận Thức

Bài giảng của Bà Mục Sư Châu Huệ Hiền

Kỳ trước chúng ta đã tra khảo Ma-thi-ơ 6:25 – 34, hôm nay chúng ta tra khảo đoạn Kinh Thánh kế tiếp:

Ma-thi-ơ 7:1 – 6 ¹ “Các người đừng xét đoán ai hầu cho mình khỏi bị xét đoán. ² Vì các người xét đoán người ta thế nào, thì các người cũng sẽ bị xét đoán thế ấy; các người lường cho người ta mực nào, thì các người cũng sẽ bị lường lại mực ấy. ³ Sao người dòm thấy cái đóm trong mắt anh em người, nhưng chẳng nhận thấy khúc củi trong mắt mình? ⁴ Sao người có thể nói với anh em mình rằng: “Để tôi lấy cái đóm ra khỏi mắt anh”, mà chính người có khúc củi trong mắt mình? ⁵ Hỡi kẻ đạo đức giả! trước hết hãy lấy khúc củi khỏi mắt mình đi, rồi mới thấy rõ mà lấy cái đóm ra khỏi mắt anh em mình. ⁶ Đừng cho chó vật thánh, và đừng quăng ngọc trai mình trước mặt heo, kéo nó đạp dưới chân, và quay lại cắn xé các người.”

Chúng Ta Xét Đoán Người Ta Thế Nào Thì Chúa Trời Sẽ Xét Đoán Chúng Ta Cùng Một Thế Ấy

Chúa Giê-su nói rằng chúng ta không nên xét đoán người ta hầu cho mình khỏi bị xét đoán. Tại vì chúng ta xét đoán người ta thế nào, thì chúng ta sẽ bị xét đoán cùng một thế ấy.

Mà ai sẽ xét đoán chúng ta cùng một thế ấy? Ấy là Chúa Trời, hỡi các bạn ơi. Khi Kinh Thánh nói rằng sẽ có chuyện này chuyện nọ xảy ra, nhưng không chỉ ra ai là kẻ làm những việc này, thì ấy là Chúa Trời sẽ làm những việc này.

Chúng ta xét đoán người ta thế nào, thì Chúa Trời sẽ xét đoán chúng ta cùng một thế ấy; chúng ta lường cho người ta mực nào, thì Chúa Trời sẽ lường lại cho chúng ta mực ấy. Nếu chúng ta đối đãi người ta một cách khoan dung rộng rãi, thì Chúa Trời cũng sẽ khoan dung rộng rãi với chúng ta. Nếu chúng ta đối đãi người ta một cách nghiêm khắc, thì Chúa Trời cũng sẽ nghiêm khắc với chúng ta.

Xét Đoán Và Nhận Thức

Trong Lu-ca 6:37 – 38, là đoạn Kinh Thánh song song với Ma-thi-ơ 7:1 – 6, có lời giải thích tương tự hơn:

Lu-ca 6:37 – 38 ³⁷ Đừng xét đoán ai, thì các người sẽ không bị xét đoán; đừng lên án ai, thì các người sẽ không bị lên án; hãy tha thứ, thì các người sẽ được tha thứ. ³⁸ Hãy cho, thì các người sẽ được ban cho. Họ sẽ đong đầy đầy, nét chặt, lắc xuống, thêm cho đầy tràn mà đổ vào trong lòng các người. Vì các người lường mực nào, thì các người sẽ được lường lại mực ấy.

Nếu chúng ta không muốn bị Chúa Trời xét đoán thì đừng đi xét đoán người khác; nếu chúng ta muốn kinh lịch sự ban cho của Chúa Trời thì ta hãy ban cho kẻ khác.

Chúng Ta Phải Nhận Thức Vấn Đề Của Người Ta

Nhưng một mặt khác, trong câu 3 và câu 4 của đoạn Kinh Thánh trên, Chúa Giê-su nói rằng:

³ Sao người dòm thấy cái đốm trong mắt anh em người, nhưng chẳng nhận thấy khúc củi trong mắt mình? ⁴ Sao người có thể nói với anh em mình rằng: “Để tôi lấy cái đốm ra khỏi mắt anh”, mà chính người có khúc củi trong mắt mình?

Chúng ta không nên chỉ dòm thấy cái đốm trong mắt của anh em, mà không nhận thấy khúc củi trong mắt mình. Xin các bạn để ý, Chúa Giê-su không phải nói rằng trong mắt của anh em không có cái đốm. Trong mắt của anh em quả thật có cái đốm, nhưng đồng thời trong mắt mình có khúc củi còn lớn hơn cái đốm nhiều nữa.

Vậy chúng ta phải nhận thức vấn đề của người khác, chứ không phải nhắm mắt không nhìn vào vấn đề của họ và cứ tưởng tượng rằng họ là rất tốt.

Mà nhận thức thì khác với xét đoán như thế nào? Giữa xét đoán và nhận thức có gì khác nhau?

Sự Khác Biệt Giữa Xét Đoán Và Nhận Thức

Nguyên văn Hy Lạp của từ ngữ “xét đoán” là “κρίνω” (*krino*). Trong đoạn Kinh Thánh trên Ma-thi-ơ 7:1 – 6, từ ngữ “xét đoán” là chỉ ông quan tòa tuyên án một người. Bởi vậy trong đoạn Kinh Thánh song song Lu-ca 6:37 – 38 mà ta đã đọc ở trên, “xét đoán” là dính liền với “lên án”:

Ma-thi-ơ 7:1 – 6

³⁷ Đừng xét đoán ai, thì các người sẽ không bị xét đoán; đừng lên án ai, thì các người sẽ không bị lên án; hãy tha thứ, thì các người sẽ được tha thứ.

Chúa Giê-su dạy rằng chúng ta không nên tuyên án người khác cho dù người đó có làm điều sai lầm, tại vì việc tuyên án tội nhân là dành cho những người được Chúa Trời ban cho quyền hành này, khi chúng ta không được ban cho quyền hành này thì ta không nên tuyên án người khác.

Chính Chúa Giê-su nói rằng Chúa đến để cứu vớt, chứ không phải để xét đoán loài người:

Giăng 3:17 – 18 ¹⁷ Vì Chúa Trời đã sai Con Ngài đến vào thế gian chẳng phải để xét đoán thế gian, nhưng hầu cho thế gian nhờ Con ấy mà được cứu. ¹⁸ Ai tin Chúa thì không bị xét đoán; ai không tin thì đã bị xét đoán rồi, vì người không tin vào danh của Con một của Chúa Trời.

Khi Chúa Trời Đức Gia-vê cho Chúa Giê-su từ kẻ chết sống lại, Ngài giao cho Chúa quyền hành xét đoán thế gian này:

Công Vụ Các Sứ Đồ 17:31 ³¹ vì Ngài đã chỉ định một ngày, khi Ngài sẽ lấy sự công nghĩa xét đoán thế gian, bởi một người Ngài đã lập, và Chúa Trời đã xác chứng cho mọi người bằng cách khiến người sống lại từ kẻ chết.

Trong tương lai khi Chúa trở về thế gian, lúc đó Chúa mới xét đoán thế gian:

1 Cô-rinh-tô 4:5 ⁵ Bởi vậy, đừng xét đoán trước thời Chúa đến, chính Chúa sẽ làm sáng tỏ những chuyện giấu trong nơi tối tăm, và bày ra những động cơ trong lòng người. Lúc ấy, mỗi người sẽ được nhận lãnh sự khen ngợi của mình đến từ Chúa Trời.

Chúng ta nên dành sự xét đoán cho Chúa Giê-su, khi Chúa trở về thế gian, Chúa sẽ xét đoán mọi người.

Trong ba mươi mấy năm nay tôi đi cùng với Chúa Trời Gia-vê và Chúa Giê-su Christ, tôi từng bị người khác phê bình đả kích, nhưng tôi không hề nghĩ đến trả thù. Tôi cầu khẩn Chúa Trời giúp đỡ tôi không giận hờn những người đó, tha thứ cho họ, yêu thương họ, và tôi còn cầu nguyện cho họ nữa. Tôi giao phó tất cả mọi chuyện trong tay của Chúa Trời, tôi biết rằng Ngài

Xét Đoán Và Nhận Thức

là Đấng công nghĩa thánh sạch, Ngài sẽ báo ứng. Khi tôi khoan dung rộng rãi với người khác, thì Chúa Trời cũng khoan dung rộng rãi với tôi.

Đó là sự khác biệt đầu tiên giữa xét đoán và nhận thức. Xét đoán tức là tuyên án người khác; sự xét đoán là dành cho những người được ban cho quyền hành xét đoán.

Ngoài ra, trong câu 4 Chúa Giê-su nói rằng: “Sao người có thể nói với anh em mình rằng: “Để tôi lấy cái đốm ra khỏi mắt anh”, mà chính người có khúc củi trong mắt mình?” Khi chúng ta thấy cái đốm trong mắt của anh em, ta muốn giúp anh em lấy cái đốm ra. Khi chúng ta nhận thức vấn đề của anh em, ta muốn giúp đỡ anh em tại vì ta yêu thương họ.

Còn những người xét đoán anh em thì họ không có lòng yêu thương anh em:

Rô-ma 14:10 ¹⁰ Nhưng người, sao xét đoán anh em mình? Sao người khinh dễ anh em mình? Vì chúng ta hết thảy đều sẽ ứng hầu trước tòa án của Chúa Trời.

Trong đoạn Kinh Thánh này Rô-ma 14:10, xét đoán là dính liền với khinh dễ; những người xét đoán anh em mình tức là khinh dễ anh em mình. Chúng ta phải nhớ rằng hết thảy mọi người đều phải ứng hầu trước tòa án của Chúa Trời, chúng ta không phải cao hơn anh em mình.

Gia-cơ 4:11 ¹¹ Hỡi anh em, đừng nói hành nhau. Ai nói hành anh em mình hoặc xét đoán anh em mình tức là nói hành Luật Pháp và xét đoán Luật Pháp. Và, nếu người xét đoán Luật Pháp, thì người không phải là kẻ thực hành Luật Pháp, nhưng là người xét đoán Luật Pháp vậy.

Trong đoạn Kinh Thánh này Gia-cơ 4:11, nói hành và xét đoán là dính liền với nhau. Những người xét đoán anh em tức là nói hành anh em. Hơn nữa, những người nói hành hoặc xét đoán anh em tức là nói hành và xét đoán Luật Pháp của Chúa Trời.

Hai đoạn Kinh Thánh trên Rô-ma 14:10 và Gia-cơ 4:11 chỉ ra rằng những kẻ xét đoán anh em thì khinh dễ anh em và nói hành anh em, và lẽ dĩ nhiên họ không có lòng yêu thương anh em.

Sự khác biệt thứ hai giữa xét đoán và nhận thức chính là lòng yêu thương. Khi một người xét đoán người khác, bất cứ là anh chị em Tín Đồ hay người đời, người ấy khinh dễ và thậm

chỉ nói hành người khác, người ấy không có lòng yêu thương người khác. Sự xét đoán không phải phát xuất từ lòng yêu thương người ta. Còn Tín Đồ chân chính của Chúa Trời Đức Gia-vê và Chúa Giê-su thì phải có lòng yêu thương người ta. Chúng ta phải nhận thức vấn đề thậm chí tội lỗi lầm lẫn của người ta, nhưng chúng ta không dinh để họ, không nói hành họ, chúng ta yêu thương họ, cho nên chúng ta tìm cách giúp đỡ họ loại bỏ những khuyết điểm hay tội lỗi.

Làm Sao Mà Chúng Ta Có Thể Nhận Thức Một Cách Chính Xác Vấn Đề Của Người Khác?

Nhưng trước khi chúng ta có thể lấy cái đốm ra khỏi mắt của anh em thì ta phải lấy khúc củi ra khỏi mắt mình trước.

Cái đốm thì rất nhỏ, còn khúc củi thì rất lớn. Nếu chúng ta có khúc củi trong mắt thì chắc không thấy rõ. Cho dù chúng ta thấy có cái đốm trong mắt anh em, nhưng ta thấy không rõ, mà không chừng còn thấy lầm nữa. Tượng tự như vậy, khi chúng ta cũng có vấn đề này vấn đề kia trong lòng, thì sự nhận thức của ta không chính xác và không chừng sai lầm, cho nên chúng ta phải loại trừ vấn đề của mình trước, rồi mới có thể giúp đỡ anh em mình. Nhất là khi chúng ta có lòng giận hờn người ta thì sự nhận thức của ta thường hay sai lầm.

Làm sao mà chúng ta có thể loại trừ vấn đề của mình? Có nhiều lúc chúng ta không biết rằng mình có vấn đề gì nữa, vậy làm sao mà có thể loại trừ vấn đề trong lòng mình được?

Chúng ta không thể loại trừ vấn đề của mình, chỉ có Chúa Trời có thể loại trừ vấn đề trong lòng ta.

Giăng 16:7 – 8 ⁷ Nhưng ta nói thật cùng các người: “Ta đi là ích lợi cho các người, vì nếu ta không đi thì Đấng Trợ Giúp sẽ không đến cùng các người. Nhưng nếu ta đi, ta sẽ sai Ngài đến. ⁸ Khi Ngài đến thì sẽ khiến thế gian nhận thức về tội lỗi, về sự công nghĩa và sự phán xét.

Trong đoạn Kinh Thánh trên Giăng 16:7 – 8, Chúa Giê-su nói rằng Chúa sẽ sai Đấng Trợ Giúp, tức là Thánh Linh đến. Khi Thánh Linh đến vào trong lòng ta, Ngài sẽ khiến ta nhận thức tội lỗi lầm lẫn của mình.

Thi Thiên 26:2 – 3 ² Gia-vê ôi! xin hãy xem xét và thử thách tôi, xin rèn luyện tâm trí và lòng dạ tôi, ³ Vì lòng nhân từ của Chúa ở trước mặt tôi, tôi đã đi trong lẽ thật của Chúa.

Xét Đoán Và Nhận Thức

Chúng ta cầu khẩn Chúa Trời Đức Gia-vê xem xét, thử thách và rèn luyện tâm trí và lòng dạ của mình, tại vì lòng nhân từ của Ngài hấp dẫn ta và ta muốn đi trong lẽ thật của Ngài. Khi Ngài xem xét tâm trí và lòng dạ của chúng ta, Ngài thấy rõ vấn đề và tội lỗi trong lòng ta, và Ngài sẽ khai thị cho ta biết.

Thi Thiên 51:10 ¹⁰ Chúa Trời ôi! xin hãy tạo nên trong tôi một tấm lòng trong sạch, và làm mới lại trong tôi một tâm linh kiên định.

Khi chúng ta nhận thức tội lỗi của mình, thì ta phải cầu khẩn Chúa Trời làm sạch lòng mình.

Giả sử tôi giận hờn Anh A, thì tôi sẽ thấy tất cả những việc Anh A làm và những lời Anh A nói đều là tội lỗi, tôi không thể nhận thức vấn đề của Anh A một cách chính xác. Khi Thánh Linh khai thị cho tôi biết thái độ của tôi thì tôi phải ăn năn hối cải trước mặt Chúa Trời Đức Gia-vê, tôi cầu xin Ngài tha thứ cho tôi và làm sạch tấm lòng của tôi.

Sau khi tội lỗi vấn đề của chúng ta đã được loại trừ rồi, thì ta mới có thể giúp anh em đối phó tội lỗi vấn đề của họ. Xin các bạn hãy nhớ rằng chúng ta không thể tự mình loại trừ tội lỗi của mình, và chúng ta cũng không thể loại trừ tội lỗi của anh em. Chúng ta chỉ có thể nhắc cho anh em biết tội lỗi của họ, và chính họ phải đến trước mặt Chúa Trời cầu khẩn Ngài giúp đỡ họ. Còn về phần ta, thì ta phải cầu nguyện cho anh em.

Chúng Ta Phải Nhận Thức Loài Chó Và Heo

Sau cùng trong câu 6, Chúa Giê-su dạy rằng:

⁶ Đừng cho chó vật thánh, và đừng quăng ngọc trai mình trước mặt heo, kéo nó đạp dưới chân, và quay lại cắn xé các người.

Ở đây Chúa Giê-su so sánh một hạng người tương tự như loài chó và loài heo. Tại sao Chúa so sánh hạng người này như chó và heo?

Chó và heo chỉ muốn ăn thôi, họ chỉ thấy đồ ăn là quan trọng nhất. Chúng ta thấy vật thánh và ngọc trai là quý giá vô cùng, nhưng họ thấy vật thánh và ngọc trai là vô dụng vì ăn không được. Nếu chúng ta cho con chó một vật thánh, hoặc quăng ngọc trai trước mặt con heo, họ thấy không phải là đồ ăn, họ sẽ nổi giận đạp vật thánh và ngọc trai dưới chân, họ tưởng rằng chúng ta đánh lừa họ, họ sẽ quay lại cắn xé ta nữa.

Ma-thi-ơ 7:1 – 6

Có những người chỉ thèm muốn tiền bạc địa vị thôi, họ không muốn nghe lời của Chúa Trời và không muốn nhận biết lẽ thật. Chúng ta thấy lời của Chúa Trời là quý giá vô cùng, tương tự như vật thánh và ngọc trai, nhưng họ thấy lời của Ngài là hoàn toàn vô dụng. Nếu chúng ta rao giảng lời của Chúa Trời và lẽ thật cho họ, không chừng họ sẽ nổi giận và đã kích chửi mắng chúng ta. Trong hai mươi mấy năm trời rao truyền Tin Lành của Chúa Trời, tôi từng bị người ta đã kích chửi mắng rất nhiều lần.

Cho nên khi chúng ta rao giảng lời của Chúa Trời cho người ta, hoặc là chúng ta muốn giúp đỡ người ta về vấn đề trong lòng họ, chúng ta phải nhận thức họ có muốn nhận lấy lẽ thật hay không. Nếu họ có lòng ham muốn lẽ thật, thì ta có thể giải thích và giúp đỡ họ. Nếu họ không muốn nghe lẽ thật, họ chỉ thích tiền tài địa vị và những lời khen ngợi xu nịnh, thì ta không nên cho họ vật thánh và đừng quăng ngọc trai trước mặt họ, họ sẽ đạp dưới chân và quay lại đã kích chúng ta nữa. Trong trường hợp này, nếu chúng ta muốn giúp đỡ họ thì ta chỉ có cầu xin Chúa Trời mở mắt tâm linh của họ và biến chuyển tâm hồn của họ.